

denne arbejdsgruppe, findes der ikke regler, der kan siges at give adgang til at idømme kollektiv straf, hverken i Norge, Sverige eller Finland. En bestemmelse i den finske straffelov om forberedelse af folkemord indebærer dog mulighed herfor. Tilsvarende gælder muligvis en anden bestemmelse i den finske straffelov om landsforræderisk forbindelse.

Justitsministeriet har ikke gennem Udenrigsministeriet indhentet oplysninger om retstilstanden i andre europæiske lande, da det erfaringsmæssigt kan tage adskillige måneder, før sådanne oplysninger foreligger.

Såfremt Retsudvalget måtte ønske det, er Justitsministeriet naturligvis indstillet på at anmode Udenrigsministeriet om at indhente oplysninger fra nærmere angivne lande.

Spørgsmål 3:

Ministeren bedes oplyse, om man efter dansk ret kunne forestille sig en domfældelse som den, der skete i sagen om en dansk kvinde, der blev myrdet på Cypern?

Svar:

Justitsministeriet er ikke i besiddelse af dommen i den sag, der nævnes i spørgsmålet, og Justitsministeriet er heller ikke i besiddelse af nærmere oplysninger om de faktiske omstændigheder i denne sag.

Justitsministeriet kan således ikke udtale sig om sagens resultat, hvis den skulle afgøres efter dansk ret.

Spørgsmål 4:

Ministeren bedes tilstille udvalget kopi af retsbelæringen i Blekingegade-sagen.

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra præsidenten for Østre Landsret.

Landsretspræsidenten har oplyst, at retsformandens retsbelæring i Blekingegade-sagen blev refereret af en autoriseret retsstenograf til brug for forsvarerne, som i anledning af Retsudvalgets spørgsmål har overladt landsretten et eksemplar af referatet.

Der vedlægges kopi af den del af retsbelæringen, der vedrører det af Blekingegade-sagens forhold, der har interesse i forbindelse med be-

slutningsforslaget [i betænkningen optrykt som underbilag til bilag 1].

Spørgsmål 5:

Udvalget anmoder om at få tilsendt rapporten fra den arbejdsgruppe, som ministeren omtalte ved forslagens 1. behandling, der med statsadvokat Merlung som formand overvejede spørgsmålet om kollektiv straf i relation til rockerkriminalitet.

Svar:

Den rapport, der omtales i spørgsmålet, indeholder en række oplysninger af fortrolig karakter om anklagemyndighedens tilrettelæggelse og førelse af straffesager om bande-kriminalitet. Justitsministeriet finder derfor ikke at burde sende rapporten til Retsudvalget.

Det kan imidlertid oplyses, at rapporten, der er fra februar 1994, indeholder følgende bemærkninger af interesse i forbindelse med slutningsforslaget:

»Da det er arbejdsgruppens opfattelse, at indførelse af en conspiracy-lovgivning for tiden er utænkelig, er det i øvrigt opfattelsen, at dansk rets medvirkensregler er tilstrækkelige til at sikre en rimelig retshåndhævelse.«

Det kan i øvrigt oplyses, at statsadvokaten for Sjælland (Merlung) i en udtalelse af 11. juni 1993 har anført følgende:

»Det er min opfattelse, at dansk rets medvirkensbegreb og den måde, hvorpå det anvendes i retspraksis, er tilstrækkelig for en effektiv retshåndhævelse på området dvs. med hensyn til bande-kriminalitet.«

I forlængelse heraf udtalte rigsadvokaten den 22. juni 1993 følgende:

»Jeg er enig med statsadvokaten i, at dansk rets medvirkensbegreb og den måde, hvorpå det anvendes i retspraksis, er tilstrækkelig for en effektiv retshåndhævelse på området.«

De to sidstnævnte udtalelser er vedlagt Justitsministeriets svar af 18. oktober 1993 på spørgsmål nr. 280 af 5. april 1993 (Alm. del - bilag 551) om en rapport om bande-kriminalitet udarbejdet af en række organisationer, herunder Dansk Politiforbund.

Vedrørende en eventuel ændring af straffelovens § 23 anførte Justitsministeriet i dette svar følgende:

»Efter bestemmelsen i straffelovens § 23, stk. 1, omfatter strafansvaret for en forbrydelse alle,